

ОБЯВЯВАНЕ НА ДНИ НА БЛАГОДАРНОСТ, ПОСТ И МОЛИТВА

Гражданска война 1861 - 1864

Дейвид Уилкерсън
1 Февруари 1991

Обявяване на 12 август 1861 за ден за национална молитва.

Като се има предвид, че общата комисия на двете камари на Конгреса изчакваше Президента на САЩ и го беше помолила да „препоръча ден за национална молитва, смирение и пост, който да се спази от народа на САЩ с религиозна тържественост и принос на гореща молитва към Всемогъщия Бог за сигурността и благополучието на Щатите, благословиенето Му върху войските ни и бързото възстановяване на мира; И като се има предвид, че е добре и прилично за всички хора от всички времена да признават и почитат върховното управление на Бог, да приемат смирено наказанията Му, да изповядват и се покаяват за греховете и прегрешенията си с пълното съзнание, че страха от Господ е началото на мъдростта; да се молят с плам и разкаяние за прощението на миналите си престъпления и за благословение върху настоящите и бъдещите си действия; И като се има предвид, че собствената ни възлюбена страна поради Божието благословение преди беше единна, просперираща и щастлива, а днес страда от разногласия и гражданска война - за нас е изключително важно да признаем Божиата ръка в това ужасно положение и със скръб да си спомним за собствените си грешки и престъпления както като нация, така и като отделни личности, да се смирим пред Него и да се молим за милост – да се молим да бъдем пощадени от следващи наказания, въпреки че справедливо ги заслужаваме; ръцете ни да бъдат благословени и ефективни във възстановяването на закона, реда и мира в цялата ни страна; да бъдат възстановени в първоначалното им съвършенство безценните дарове на гражданската и религиозна свобода, спечелени под Неговото водителство и благословения чрез труда и страданията на нашите бащи; Затова, аз, Ейбрахам Линкълн, Президент на САЩ, определям последния четвъртък на септември за ден на смирение, молитва и пост за всички хора в нацията, като искрено им препоръчвам, особено на всички религиозни служители и учители от всички деноминации, на всички глави на семейства, да отбележат и спазят този ден до самия му край според вярата и начина си на поклонение, в пълно смирение и сериозност, за да може тази обща за нацията ни молитва да се изкачи до трона на Благодатта и да донесе изобилни благословения на нашата страна.

В присъствието на:

Ейбрахам Линкълн, Президент.

Уилям Сюард, Министър на външните работи.

Обявяване на 30 март 1863 за ден на национален пост.

Като се има предвид, че Сената на САЩ искрено признава върховната власт и справедливото управление на Всемогъщия Бог във всички дела на народите и хората, отправя резолюция към Президента да посочи и определи ден за национална молитва и смирение;

Имайки предвид, че е задължение както на народите, така и на хората да признават своята зависимост спрямо властта на Бог, да изповядват греховете и прегрешенията си в смирена скръб, но и със сигурна надежда, че истинското покаяние ще доведе до милост и прошка; както и да признават великата истина, изложена в Свялото Писание и доказана от историята, че благословени са само онези нации, в които Господар е Бог;

И тъй като знаем от Божествения Му закон, че в този свят народите, както и отделните хора, са обект на наказания, не е ли правилно да се страхуваме, че ужасното бедствие на гражданската война, която в момента опустошава страната, може би е наказание, наложено върху нас поради вероятните ни грехове като необходим край на превръщането ни в целокупна нация? Ние сме получавали най-отбраните Небесни блага. Били сме пазени през всички тези години в мир и просперитет. Нараснахме на брой, богатство и сила колкото никоя друга нация в историята, но забравихме Бог. Забравихме милостивата ръка, която ни пазеше в мир и ни умножи, обогати и укрепи; напразно си представяхме в измамливостта на сърцата си, че всички тези благословения са резултат на някаква наша изключителна мъдрост и добродетели. Опиянени от продължителния успех, ние станяхме твърде независими, за да усещаме нуждата от изкупителната и закриляща благодат; твърде горди, за да се молим на Бог, Който ни създаде.

Наш дълг е да се смирим пред накърнената Сила, да изповядаме националните си грехове и да се молим за милосърдие и опрощение.

И така, в съгласие с тази молба и напълно съгласувано с гледната точка на Сената, чрез това изявление посочвам и определям четвъртък, 30-я ден на април 1863, за ден на национално смирение, пост и молитва, като по този начин моля на този ден хората да се въздържат от редовните си светски занимания, но да се съберат на определените си за поклонение места и по домовете си, пазейки този ден свят за Господ, и посвещавайки се на смиреното изпълнение на религиозните си задължения, подобаващи на това тържествено събитие. Всичко това да бъде направено в искреност и истина, и нека смирено почиваме на надеждата, основана на Божествените учения, че обединеният вик на нацията ще бъде чул в Небето и ще му бъде отговорено с благословения – опрощаване на националните ни грехове и възстановяването на разделената ни и страдаща страна до предишното ѝ щастливо положение на обединение и мир.

В присъствието на:

Ейбрахам Линкълн, Президент.

Уилям Х. Сюзард, Министър на външните работи.

Обявяване на 7 юли 1864 за ден на молитва. Изявление на президента на Съединените Американски Щати.

Като се има предвид, че Сената и Камарата на представителите на последната си сесия приеха съвместна резолюция, която беше незабавно одобрена на втория ден от юли, и беше със следния текст: Президента на САЩ да бъде помолен да определи ден на смирение и молитва от народа на САЩ; да накара конституционните си съветници на департаментите на изпълнителната власт да се присъединят към него като към върховен съдия на нацията в град Вашингтон, както и всички членове на Конгреса, всички магистрати, всички граждански, военни и морски длъжностни лица, всичко войници, моряци и членове на морския флот, както и всички верни и миролюбиви хора, да се съберат на обичайните си места за поклонение или където могат, да изповядат и да се покаят от многобройните си грехове, да умоляват за милостта и простителността на Всемогъщия, което е в съответствие с волята Му, за да бъде бързо прекратен настоящия бунт и да бъде установено върховенството на Конституцията и законите на САЩ във всички щати; да Го умоляваме като върховен управител на света да не ни унищожават като народ, нито да ни подлага на гибел поради враждебността или тихата подкрепа на други народи, или от непреклонното доверие в собственото ни мнение, което може да е в разрез с вечните Му цели, и да Го умоляваме да просвети ума на нацията да разбере и изпълни волята Му, смирено вярвайки, че е според волята Му да останем обединен народ сред семейството на народите; да Го молим да дари на въоръжените ни сили и на масите кураж, сила да устоят и необходимата издръжливост да постигнат този резултат; да Го молим във вечната Си добротата да смекчи сърцата, просветли умовете и съживи съвестта на бунтовниците, така че те да оставят оръжията си и бързо да се върнат към вяроност на САЩ, за да не бъдат напълно унищожени, кръвопролитията да спрат и единството и братството да бъдат възстановени, а мира установен във всичките ни граници.

И така, аз, Ейбрахам Линкълн, Президент на САЩ, сърдечно се съгласявам с Конгреса на САЩ в изявленията им за покаяние и благочестие, изразени в гореспоменатите резолюции и искрено одобрявам благочестивия им модел и цел – в резултат на което, определям първия четвъртък на август да бъде пазен от народа на САЩ като ден на национално смирение и молитва. Затова каня и моля ръководителите на изпълнителната власт на това правителство, както и всички законодатели, съдии и магистрати, и всички останали, които упражняват власт в страната – било то гражданска, военна или военноморска – всички моряци, мореплаватели и членове на флота и националните служби, както и всички верни и миролюбиви хора в САЩ, да се съберат на този ден на предпочитаните от тях места за поклонение, където да предоставят на Всемогъщия и милостив Управител на вселената такава почит, изповед и молба, каквато така почитателно, така тържествено и така настойчиво беше препоръчана от Конгреса на САЩ в гореспоменатата резолюция.

В присъствието на:

Ейбрахам Линкълн, Президент.

Уилям Х. Скуард, Министър на външните работи.

Обявяване на 10 април 1862 като препоръчителен ден на благодарност за победите. Изявление на президента на Съединените Американски Щати.

Беше угодно на Всемогъщия Бог да удостои с важни победи сухоземните ни и морски сили, които се състоят в потушаването на вътрешни бунтове, като в същото време да отблъсне опасностите от външно вмешателство и посегателство над страната ни.

Затова се препоръчва на народа на САЩ, на поклонническите си събрания следващата седмица след вестта за приемането на тази декларация, те специално да признаят и да отдадат благодарност на Небесния ни Баща за тези неизмерими благословения, след което да умоляват за духовна утеха от името на всички, които са доведени до бедствено положение при нещастни случаи, бедствия от бунтовете и гражданската война; и почтително да призват Божественото Му водителство за националните ни съвети, така че те бързо да доведат до възстановяване на мира, хармонията и единството във всичките ни граници и да ускорят установяването на братските отношения между всички страни в света.

В присъствието на:

Ейбрахам Линкълн, Президент.

Уилям Х. Сюард, Министър на външните работи.

Обявяване на 15 юли 1863 за ден на благодарност.

Видя се угодно на Всемогъщия Бог да чуе молбите и молитвите на изстрадалия народ и да удостои армията и флота на САЩ с победи по суша и вода – толкова важни и толкова ефикасни, така че да даде основателна причина за аргументирано доверие, че обединението на Щатите ще бъде постигнато, Конституцията им запазена, а мира и просперитета трайно възстановени. За тези победи бяха жертвани животи, телесни части, здраве и свобода от смелите, верни и патриотични граждани.

И така, знайте, че определям четвъртък, шестия ден от август за ден на национална благодарност, хвала и молитва, и каня народа на САЩ да се присъедини към събитието в обичайните си места за поклонение и по начина, одобрен от собствената им съвест, да отдадат почитта, която се полага на Божественото Величие за чудесните неща, които Той направи за нацията ни, и да призовем Святия Му Дух да укроти гнева, който доведе до толкова продължителен и ненужен бунт; да промени сърцата на бунтовниците, да води събранията на правителството с мъдрост, съответстваща на огромното бедствено положение в страната, и да дари нежна грижа и утеха надлъж и нашир из страната ни на всички онези, които през превратностите на походите, пътуванията, битките и обсадите са принудени да страдат духом, тялом или заради загубата на имота си, и най-накрая да поведе цялата нация

по пътя на покаянието и покорството на Божествената воля, обратно към свършената радост на единството и братския мир.

В присъствието на:

Ейбрахам Линкълн, Президент.

Уилям Х. Сюзард, Министър на външните работи.

Обявяване на 3 октомври 1963 за ден на благодарност.

Годината, която се приближава към своя край, беше изпълнена с благословенията на плодородните поля и здравите небеса. Към това изобилие, на което непрекъснато се радваме, та сме склонни да забравим източника, от който произлиза то, се прибавиха нови, чиято толкова необикновена същност не може да не докосне и да не смекчи сърцето, което обикновено е толкова нечувствително за вечното провидение на Всемогъщия Бог.

По време на гражданската война, която нямаше равна по размер и жестокост и понякога изглеждаше, че подканя и предизвиква чуждите държави към нападения; мирът с всички народи беше запазен, реда съхранен, законите бяха спазвани, а навсякъде преобладаваше хармонията, с изключение на сцената на военния конфликт, която беше доста съкратена от напиралите армии и флот на Съюзниците.

Необходимите пренасочвания на богатство и сила от сферата на мирната индустрия към националната отбрана, не спряха прогреса на плуга, совалката или кораба. Бравата разшири границите на населените ни места, а мините – тези за метали, а въглищните и тези за скъпоценни метали дадоха по-изобилно от всякога досега. Въпреки загубите, които претърпахме в лагерите, обсадите и на бойното поле, населението постоянно се увеличава, а страната, радваща се в укрепената съвест на аргументираната сила, вече си позволява да очаква продължителни години на растяща свобода.

Тези велики неща не бяха постигнати чрез никой човешки съвет или тленна ръка. Те са милостив дар от всемогъщия Бог, Който докато се разправяше с нас в гнева Си заради греховете ни, си спомни милостта.

Изглежда ми добре милостите Му да бъдат тържествено, почитателно и благодарствено признати с едно сърце и един глас от целия американски народ.

Затова аз каня скъпите ми американски съграждани във всички части на САЩ, както и онези, които са по вода, и онези, които пребивават в чужди страни, да почетат и спазят последния четвъртък на ноември като ден на благодарност и хваление към благодетелния ни Баща, който живее в небесата. И им препоръчвам докато отдават дължимото Му за тези необикновени освобождения и благословения, те също така със смирено търпение към националната ни опърничавост и непокорство, предадат на нежната Му милост всички

вдовици, сираци, опечалени или страдащи от печалната гражданска война, в която сме неизбежно обвързани и горещо да умоляват за намесата на всемогъщата ръка да изцери раните на нацията и да я възстанови, веднага след като това стане уместно на Божиите цели, за пълна радост от мира, хармонията, спокойствието и единството.

В присъствието на:

Ейбрахам Линкълн, Президент.

Уилям Х. Сюзард, Министър на външните работи.

Обявяване на 9 май 1864 за препоръчителен ден на благодарност.

Към приятелите на обединението и свободата: Имаме достатъчно сведения за армейските операции от последните пет дни, за да изразим специална благодарност на Бог, а това, което не е довършено изисква най-искрените ни молитви и упование на Него, без когото всички човешки усилия са напразни. Препоръчвам всички патриоти по домовете си, на местата за поклонение и където и да се намират, да се обединят в обща благодарност и молитва към всемогъщия Бог.

Ейбрахам Линкълн

Обявяване на 3 септември 1864 за ден на благодарност.

Важният успех, с който Божественото Провидение наскоро удостои операцията на САЩ – флот и армия – в пристанището на Мобайл и покоряването на Форт Пауъл, Форт Гейнс и Форт Морган, както и славните успехи на армията под ръководството на генерал майор Шърман в щата Джорджия, довели до завладяването на град Атланта, изискват благочестиво да признаем Върховното Същество, в чиито ръце са съдбите на нациите. И така, молим, следващата неделя на всички места за поклонение в САЩ, да Му бъде отдадена благодарност за Неговата милост в запазването на националното ни съществуване срещу партизанските бунтовници, които водят жестока война срещу Правителството на САЩ, за да го свалят. Молитвата да бъде отправена за Божествена закрила на войниците ни и техните водачи на фронта, които толкова често и храбро подлагат живота си на риск в бой с врага, както и за благословения и утеха от Отец на милостите към болните, ранените и затворниците, и към сираците, вдовиците и онези, които паднаха в служба за страната си, както и за това Той да продължи да поддържа Правителството на САЩ срещу всичко усилия на обществените врагове и тайни зложелатели.

Ейбрахам Линкълн

Обявяване на 20 октомври 1864 за ден на благодарност.

Видя се угодно на всемогъщия Бог да удължи живота на нацията ни с още една година, защитавайки ни с водителската си грижа от неприятелските схеми от чужбина, и удостоверявайки ни в милостта Си с много и важни победи над врага, който е от нашето домочадие. Също така се видя угодно на небесния ни Баща да покровителства с необичайно здраве гражданите ни в домовете им, войниците ни в лагерите, моряците в реките и моретата. Той рязко увеличи мирното ни население чрез освобождение и имиграция, като ни отвори и нови източници на богатство, и увенча труда на работниците ни във всяка сфера на индустрията с изобилни награди. Още повече, видя Му се угодно да въодушеви и вдъхнови умовете и сърцата ни с твърдост, кураж и задоволителни решения за голямото изпитание на гражданската война, в която бяхме въввлечени като нация за каузата на свободата и хуманността, и да ни даде смислена надежда и щастливо освобождение от всичките опасности и беди.

И така, аз, Ейбрахам Линкълн, Президент на САЩ, определям и постановявам последния вторник на ноември, като ден, който аз желая да се спазва от всичките ми скъпи съграждани, където и да се намират, ден на благодарност и хвала към всемогъщия Бог, благодетеля. Създател и Управник на вселената. И препоръчвам на скъпите ми гореспоменати съграждани на тази дата почтително да смирят себе си в прахта и от там да отправят покаяни и горещи молитви и молби към великия Създател на събитията заради завръщането на неизмеримите благословения на мира, единството и хармонията из цялата страна, която Му е било угодно да ни даде като дом за нас и за потомството ни през всички поколения.

В присъствието на:

Ейбрахам Линкълн, Президент.

Уилям Х. Сюзард, Министър на външните работи.

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

© 1991 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771

[Proclamations of Days of Thanksgiving, Fasting, and Prayer](#) / [Обявяване на дни на благодарност, пост и молитва](#)